

advokati

DR IVAN D. JANKOVIĆ
DEJAN P. BOGDANOVIĆ
KATARINA M. RADOVIĆ
DR VLADIMIR M. DJERIĆ
MARA V. JANKOVIĆ

29 P-2176/2011

Vlajkovićeva 28
11101 Beograd
Srbija

tel. (011) 32 31 970
32 46 185

fax (011) 32 45 065

office@mjb.rs
www.mjb.rs

radno vreme
ponedeljak - petak
od 8 do 15
prijem po dogovoru

KATARINA M. TRAVICA
dipl. hemičar

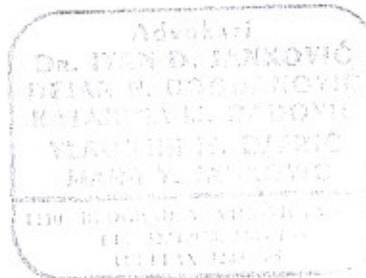
MARIJANA KOZAKIJEVIĆ
dipl. ing. geologije

BRIGITTE JOVANOVIĆ

PRVI OSNOVNI SUD
U BEOGRADU

Tužilac: Milan Beko iz Beograda, Andre Nikolića 23a,
koga zastupaju advokati Ana Lazarević i dr. iz
Beograda, Kosančićev venac lla

Tužena: Verica Barać iz Beograda, Ilike Stojadinovića
67, koju zastupaju:

*Удружење
Кетарине Јаковић*

ODGOVOR NA TUŽBU

Primeraka : 2
Priloga : 10

Tužena se ovim putem izjašnjava na navode tužbe kao što sledi:

I Prigovor nedostatka pasivne legitimacije

- Pre svega, tužena ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije, iz sledećih razloga:

Član 172 stav 1 Zakona o obligacionim odnosima (u daljem tekstu ZOO), propisuje:

"Pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija".

Tužena je predsednica Saveta za borbu protiv korupcije (u daljem tekstu "Savet" ili "Savet za borbu protiv korupcije"). Savet je obrazovala Vlada Republike Srbije, kao svoje stručno-savetodavno telo i ima se smatrati organom u smislu člana 172 stav 1 ZOO.

Dokaz: 1/ Odluka o obrazovanju Saveta za borbu protiv korupcije od 02.10.2001.

Tužena je u emisiji Kažiprst od 22.11.2010. na radiju B92 učestvovala u svojstvu predsednice Saveta. Tužena je tog dana od strane voditelja emisije i predstavljena kao "predsednica Saveta za borbu protiv korupcije Verica Barać". U toku emisije, tužena je govorila o temi koja je, na osnovu zadataka koji su povereni Savetu od strane Vlade, bila predmet istraživanja Saveta i o kojoj je Savet sačinio zvaničan izveštaj. Takođe, tužbom su obuhvaćeni isključivo navodi tužene koji su rezultat rada Saveta i koji su sadržani u zvaničnim izveštajima Saveta. Dakle, tužena je u spornoj emisiji nastupila kao predstavnica Saveta, odnosno organa Republike Srbije u smislu člana 172 stav 1 ZOO.

Kako nije nastupala u svom privatnom svojstvu, tužena ne može biti odgovorna za navodnu štetu koju je pretrpeo tužilac zbog njenih izjava datih u svojstvu predstavnika Saveta.

II Sporne izjave tužene

- Iako smatra da su sve sporne izjave tužene date u vršenju njene funkcije kao predsednice Saveta za borbu protiv korupcije, pa da zbog toga za njih može da odgovara samo pravno lice čiji je Savet organ, tj. Republika Srbija, tužena će, opreza radi, pokazati da nema mesta gradanskopravnoj odgovornosti u ovom slučaju.

II.1. Tvrđnje koje se tiču Luke Beograd

3. Na početku treba istaći da sve tvrdnje tužene o Luci Beograd koje su sporne za tužioca imaju osnov u zvaničnim dokumentima Saveta za borbu protiv korupcije: „Izveštaju o koncentraciji vlasništva u preduzeću Luka Beograd“ iz 2008. godine i „Odgovoru Saveta za borbu protiv korupcije na neistine Milan Beka iznete u emisiji B92“ od 07.02.2011.

Dokaz: 2/ „Izveštaj o koncentraciji vlasništva u preduzeću Luka Beograd“, Vlada Republike Srbije, Savet za borbu protiv korupcije, 72 broj: 07-793/08 od 19.02.2008.

3/ „Odgovor Saveta za borbu protiv korupcije na neistine Milana Beka iznete u emisiji B92“ od 07.02.2011, www.antikorupcija-savet.gov.rs

4. Za tužioca je sporno što je tužilja osporila njegove tvrdnje o Luci Beograd, i to što je rekla da zvaničnim dokumentima nije bilo predviđeno izmeštanje luke ni 1972. ni 2003. godine, kao i da je 2003. bilo predviđeno da se površina za obavljanje lučkih delatnosti poveća za 10 hektara. Tužilac tvrdi da su ove tvrdnje tužene „neistinite i potpuno netačne“. Međutim, kao što će biti pokazano, javni dokumenti, uključujući i dokaze uz samu tužbu, potvrđuju istinitost tvrdnji tužene.

Generalni urbanistički plan Beograda iz 1972. godine

5. Tužena je izjavila da „1972. godine nije bilo ni pomena o izmeštanju Luke...“ Ova izjava je istinita. U Generalnom urbanističkom planu Beograda iz 1972. godine jasno stoji: „Postojeću luku „Beograd“ zadržati na sadašnjoj lokaciji do Pančevačkog mosta“ (Sl. list Grada Beograda, br. 17/1972, str. 611, dokaz br. 4 uz tužbu - kurziv dodat). Iz ovoga nesumnjivo sledi da je 1972. godine bilo predviđeno zadržavanje Luke Beograd na sadašnjem mestu, kao što je tužena i izjavila. Navedeni tekst se nalazi jedan pasus pre pasusa koji se citira u tužbi, ali tužilac propušta da ga pomene.
6. Dalje, i u samom pasusu iz Generalnog urbanističkog plana Beograda iz 1972 godine koji tužilac citira („Za proširenje kapaciteta Luke predviđeno je mesto u Velikoselskom ritu“), pominje se „proširenje“ Luke, što podrazumeva da ona ostaje na istom mestu ali se „proširuje.“ Dakle, i iz teksta koji tužilac citira proizilazi da Luka ostaje gde jeste.
7. Tužilac svoje stavove potkrepljuje i citatom str. 593 Generalnog urbanističkog plana Beograda iz 1972. godine, ali opet citira selektivno. Naime, u citiranom tekstu (str. 3 tužbe) se izostavlja ključni deo koji glasi:

„U izgradnju aerodroma i pristaništa dosad su uložena velika sredstva, a ti objekti još nisu dostigli optimalan stepen korišćenja izgrađenih kapaciteta, pa je najrealnije očekivati da će se i dalje eksplotisati i širiti. Verovatno je da se bitnije izmene u pogledu

korišćenja zemljišta na njihovim lokacijama mogu očekivati tek kad im raspoloživ prostor postane pretesan." (Sl. list Grada Beograda, br. 17/1972, str. 593, dokaz br. 3 uz tužbu - kurziv dodat).

Drugim rečima, ovde se ne samo kaže da će Luka Beograd ostati na svom mestu još dugi niz godina, nego da će se na tom mestu i širiti. Međutim, ovaj deo Generalnog urbanističkog plana iz 1972. godine tužilac propušta da pomene u tužbi.

8. Iz svega navedenog nesumnjivo sledi da 1972. godine nije bilo planirano preseljenje Luke, nego je zauzet jasan stav da ona ostaje gde jeste, kao što je tužena i rekla.

Detaljni urbanistički plan iz 1976. godine

9. U spornim izjavama tužena uopšte nije pominjala Detaljni urbanistički plan iz 1976. godine pa nije jasno zašto ga tužilac citira. U svakom slučaju, navedeni citat uopšte ne govori o lokaciji Luke Beograd, nego o tome da ona mora da bude „fizički odvojena od grada kako bi se lučke delatnosti nesmetano odvijale“, što je uslov koji se može ostvariti na raznim lokacijama, pa i na sadašnjoj. Drugim rečima, navedeni citat ne pruža nikakvu podršku stavu tužioca.

Generalni plan Beograda 2021. donesen 2003. godine

10. Tužena je izjavila da „... Generalni plan Beograda iz 2003. koji je donet za 20 godina potvrđuje da Luka ostaje na tom mestu, što znači 20 godina...“. Tužilac to osporava citirajući deo Generalnog plana Beograda koji govori o tome da je Velikoselski rit planirana lokacija za novu luku. Međutim, tužilac opet citira selektivno. Prvo, navedeni citat o Velikoselskom ritu je nepotpun, jer tužilac izostavlja važan deo u kome se kaže da Velikoselski rit kao privredna zona i kao planirana luka „[d]o sada nije realizovana ni u jednom segmentu zbog velikih ulaganja potrebnih za opremanje zemljišta i saobraćajno povezivanje sa gradom“ (Sl. list Grada Beograda, br. 27/2003, str. 1029, dokaz br. 6 uz tužbu - kurziv dodat). Dakle, ovaj deo Generalnog plana govori o jednoj ideji na kojoj još ništa nije uradeno i ne govori ništa konkretno o premeštanju Luke Beograd sa sadašnje lokacije.
11. Međutim, u drugom delu Generalnog plana Beograda iz 2003. godine, koji tužilac opet propušta da navede, konkretno se i opširno govori o Luci Beograd i kaže se, između ostalog, sledeće: „Planira se da u ovoj zoni u budućnosti dominiraju pre svega saobraćajne i robno-transportne aktivnosti u funkciji Luke 'Beograd'“. Dakle, plan iz 2003. je bio da Luka ostaje gde jeste, lučke aktivnosti će dominirati, i to je bio plan za sledećih 20 godina, upravo kako je tužena i izjavila. To potvrđuje i sledeći navod iz Generanog plana Beograda iz 2003. godine:

„Koncentracija multimodalnih, transportnih, skladišnih i pretovarnih kapaciteta na povoljnoj geografsko-saobraćajnoj lokaciji omogućuje da Luka „Beograd“ postane najveći i najznačajniji trasnportno-distributivni sistem na širem geografskom području i da predstavlja okosnicu i

nosioca razvoja Beograda kao međunarodnog robno-transportnog čvorišta."

12. Iz svega navedenog jasno sledi da je sporna izjava tužene - istinita.

Dokaz: 4/ Generalni plan Beograda 2021, Sl. list Grada Beograda, br. 27/2003, str. 987, 1007 i 1029

13. Dalje, sporna je izjava tužene da je 2003. bilo predviđeno da se površina za obavljanje lučkih delatnosti poveća za 10 hektara. Međutim, iz Generalnog plana Beograda 2021 se vidi da je površina proizvodne zone Luke Beograd 84 hektara a da se planira njeno proširenje na 97 hektara u 2021. godini.

Dokaz: 5/ Generalni plan Beograda 2021, Sl. list Grada Beograda, br. 27/2003, str. 934-935 i 1007

14. Konačno, sporna je tvrdnja tužene da je tužilac „Luku Beograd kupio kao što inače tajkuni kupuju preduzeće. Kupe preduzeće da upropaste preduzeće, da bi trgovali zemljištem.“ Međutim, tvrdnja tužene da je tužilac kupio Luku Beograd da bi iskoristio njeno zemljište a ne da bi razvijao Luku predstavlja mišljenje tužene, a ne činjeničnu tvrdnju podložnu dokazivanju. Ova tvrdnja je zaključak koji je izведен na osnovu svih raspoloživih informacija, a potkrepljen je i politikom novog rukovodstva Luke Beograda prema kojoj će prostor luke umesto za lučke delatnosti biti korišćen kao zemljište za izgradnju. Što se tiče tvrdnje da je tužilac „tajkun“, to je uobičajeni izraz za vrlo bogate i uticajne biznismene, pa nije jasno zašto bi se njegova upotreba smatrala uvredljivom. Inače, ovaj se izraz uobičajeno koristi u našim medijima, koji su i do sada tužioca stavljali u ovu kategoriju, kao što se vidi iz priloženog teksta iz dnevnika Politika.

Dokaz: 6/ Izvod sa veb sajta Luke Beograd, po potrebi drugi dokumenti i izjave;

7/ I. Klajn i M. Šipka, *Veliki rečnik stranih reči i izraza*, Prometej, 2006, str. 1201.

8/ „Tajkuni uz ručak o Dačiću kao premijeru“, Politika 12.06.2008, www.politika.rs

15. U zaključku, sporne tvrdnje tužene koje se tiču Luke Beograd su (a) istinite (u slučaju tvrdnji podložnih dokazivanju) ili (b) predstavljaju stavove koji ne podležu dokazivanju, nego su stavovi i mišljenja tužene do kojih je ona došla na osnovu činjenica koje je utvrdio Savet za borbu protiv korupcije ili su raspoložive na drugi način. U oba slučaja nema osnova za građansko-pravnu odgovornost tužene.

II.2. Tvrđnje koje se odnose na kršenje zakona, povredu državnog interesa i nanošenje štete državi od strane tuženog uz njegovo istovremeno sticanje profita

16. Za tužioca su sporne tvrdnje tužene navedene u delu II.2 tužbe na str. 5:

..... On je stvarno interesantan u tom smislu, jer on je odličan primer izvršne vlasti i tajkuna gde se može kršiti Zakon, povrediti državni interes, naneti ogromna šteta državi, da bi oni na tome profitirali, to su sve špekulantски poslovi. Zato se oni ničim ne bave, osim tim špekulacijama. Znači to нико nije mogao, pre svega na taj način kupiti ispod cene. Biti jedini ponudač, sa jednom fantomskom firmom."

17. Tužilac smatra da je ova izjava neistinita, paušalna i sračunata s tim da ga kompromituje u javnosti. Međutim, ova izjava je u potpunosti zasnovana na već citiranom izveštaju Saveta za borbu protiv korupcije (vidi prilog pod 1/), kao i na krivičnoj prijavi koju je Savet podneo povodom afere Luka Beograd protiv više lica, uključujući i protiv tužioca radi krivičnog dela udruživanje radi vršenja krivičnih dela iz čl. 346 st. 1 KZRS. Ovim dokumentima se jasno potvrđuju sledeće tvrdnje za koje tužilac navodi da su neistinите:

- da je tužilac, zajedno sa drugim licima, postupao nezakonito (v. npr. Krivična prijava, str. 7-10).
- da je tužilac postupao u sprezi sa licima u vlasti (v. npr. Krivična prijava str. 7-10; „Izveštaj o koncentraciji vlasništva u preduzeću Luka Beograd“, str. 5 i 7-8);
- da je tužilac radio protiv interesa Republike Srbije i naneo joj imovinsku štetu od oko 21 miliona eura (v. npr. Krivična prijava, str. 7)

Dokaz: 9/ Krivična prijava protiv Predraga Bubala, Milana Beka i drugih podneta Višem javnom tužilaštvu u Beogradu od strane Saveta za borbu protiv korupcije od 14.05.2010.

2/ „Izveštaj o koncentraciji vlasništva u preduzeću Luka Beograd“, Vlada Republike Srbije, Savet za borbu protiv korupcije, 72 broj: 07-793/08 od 19.02.2008.

18. Što se tiče navoda da se tužilac bavi špekulacijama i da nikо nije mogao da kupi Luku Beograd osim njega, jasno je da se ovde radi o mišljenju tužene, koji se zasniva na navedenim dokumentima i istraživanjima Saveta za borbu protiv korupcije.

II.3. Tvrđnje o sprezi politike i tajkuna i o porukama koje je tužilac uputio predsedniku Republike

19. Tužena će se izjasniti redom povodom izjava koje tužilac navodi u delu III.3 tužbe i za koje smatra da su neistinete.

20. Što se tiče izjave da postoji sprega između tajkuna i izvršne vlasti - prvo, ovde se radi o jednoj opštoj konstataciji, u kojoj se tužilac ni ne pominje. Drugo, u pogledu tužioca i slučaja Luka Beograd, sprega sa izvršnom vlašću jasno proizilazi iz navedenih dokumenata Saveta (v. npr. Krivična prijava str. 7-10; „Izveštaj o koncentraciji vlasništva u preduzeću Luka Beograd“, str. 5 i 7-8). Dalje, ova izjava sadrži i stav da je taj „koncept... sada doživeo totalni krah“. I ovde se radi o opštoj konstataciji. Uz to, radi se o mišljenju tužene koje se odnosi na činjenicu da se privreda našla u velikoj krizi, a da je saradnja sa tajkunima tome doprinela, što se vidi iz celine izjave („Pa ta sprega između politike, odnosno izvršne vlasti i tajkuna ona je u stvari napravila ovaj koncept koji je sada doživeo totalni krah. I to je suština ovo je ekonomski potpuno krahiralo...“).
21. Što se tiče dela izjave u kome se tužena pita „kako oni mogu da menjaju Generalni plan da bi upropastili Luku i trgovali zemljištem. Kako oni mogu da utiču da se Zakoni donose prema njima“, tu se radi o zaklučku tužene donetom na osnovu činjenice da je posle preuzimanja Luke Beograd izmenjen Generalni plan Beograda 2021, a u funkciji poslovnih planova tužioca. Prema nalazu Saveta za borbu protiv korupcije, „ovim izmenama je predviđeno da se prostor površine od oko 70 hektara, koji je sada zauzet proizvodnim, skladišnim i saobraćajnim aktivnostima, transformiše u komercijalne namene, čime su otvorena vrata za realizaciju planova vlasnika Luke o izgradnji stambeno-poslovnog kompleksa“.

Dokaz: 3/ „Odgovor Saveta za borbu protiv korupcije na neistine Milana Beka iznete u emisiji B92“ od 07.02.2011, www.antikorupcija-savet.gov.rs

22. U pogledu komentara tužene povodom razmene izjava između tužioca i predsednika Republike u kome se kaže da je izjava tužioca „neka vrsta ucene... neka vrsta diktiranja uslova“, jasno je da se radi o mišljenju tužene o jednom dogadaju. Iz izjave koje su tužilac i predsednik Republike izmenili povodom intervjuja tužioca na TV B92, evidentno je da je došlo do izvesne tenzije, ako ne i sukoba između njih dvojice. U svojoj spornoj izjavi, tužena je komentarislala ovu društvenu pojavu. To je jasno i ako se uzme u obzir celine novinarskog pitanja i odgovora tužene:

„Voditelj

Kada Milan Beko kaže da ipak je Tadić od njega jači. Da li Vam je tu logično da neki biznismen, šalje ili šta već radi, uopšte se stavlja u poziciju da se na neki način šta takmiči sa predsednikom? Pa zar nije logično da predsednik jedne države, stvarno bude jači. I šta to znači jači? Kako ste razumeli to Boris Tadić, jači od mene, on je zadužen za budućnost Srbije, ja nisam. Kako razumete tu njegovu, je l' to poruka, je l' to neka?

Verica Barać, predsednica Saveta za borbu protiv korupcije

To je vrsta ucene ja mislim. Neka vrsta diktiranja uslova. (...)"
(preneto u dokazu br. 2 uz tužbu)

- 23. Iz navedenog jasno sledi da se radi o komentaru jedne društvene pojave - sukoba tužioca sa predsednikom Republike.
- 24. Konačno, tužiocu smeta sledeća izjava tužene: „Na svim poslovima, koje su oni radili u državi, oni su bili štetni za državu, evo uzmite bilo koji posao.“ Prvo, ovde se radi o opštoj konstataciji. Drugo, ova izjava predstavlja mišljenje tužene, koje je zasnovano na zvaničnim dokumentima Saveta za borbu protiv korupcije, uključujući i krivičnu prijavu protiv tuženog u kojoj se navodi da je u aferi Luka Beograd država izgubila oko 21 milion eura.

Dokaz: 9/ Krivična prijava protiv Predraga Bubala, Milana Beka i drugih podneta Višem javnom tužilaštvu u Beogradu od strane Saveta za borbu protiv korupcije od 14.05.2010, str. 7.

III Pravni osnov tužbenog zahteva

- 25. Tužilac traži nematerijalnu štetu za pretrpljenje duševne bolove zbog povrede ugleda i časti, ali ne navodi konkretno koja mu je od navedenih izjava povredila i kako ugled i čast, nego uopšteno navodi da „[s]ve sporne izjave tužene stvaraju lažnu predstavu o tome da se Tužilac bavi nelegalnim poslovima, špekulantskim aktivnostima, da javno govori neistine u vezi sa sadržinom zvaničnih dokumenata, da na nedozvoljen način utiče na državne institucije...“.
- 26. Kao što je već navedeno, činjenični iskazi koje je tužena dala u svojim spornim izjavama su istiniti i baziraju se na zvaničnim dokumentima državnog organa, Saveta za borbu protiv korupcije. Prema tome, oni ne mogu biti osnov za građansko-pravnu odgovornost tužene u ovom slučaju.
- 27. S druge strane, tužena je dala i više sudova i mišljenja o tužiocu. Ni ovi iskazi ne mogu biti osnov za građansko-pravnu odgovornost tužene budući da se radi o mišljenjima o pitanjima od opšte važnosti i/ili o tužiocu koji je javna ličnost.
- 28. Takođe, treba istaći da se sve sporne izjave - i činjenični iskazi i mišljenja - u potpunosti baziraju na činjenicama koje se nalaze u zvaničnim državnim dokumentima. Konačno, tužena je sve sporne izjave izrekla u vršenju svoje javne funkcije, učestvujući u javnoj debati o pitanjima od opšteg značaja.
- 29. Tužilac, kao javna ličnost koja učestvuje u poslovnim transakcijama od važnosti za celo društvo, mora biti spremjan da bude izložen kritičkoj proveri i komentarima javnosti, pa čak i kad mu se ti komentari ne svidaju ili nisu u potpunosti tačni ili precizni. U suprotnom, došlo bi do ograničavanja ili čak ukidanja javne debate o pitanjima od opšteg društvenog značaja. Međutim, tužilac očigledno nije spremjan da se izloži javnoj debati i raspravi o njegovom delovanju u privrednom i društvenom životu

Srbije, nego želi da tu raspravu ograniči i spreči. Ova tužba je samo poslednji u nizu pokušaja da se to učini, i da se, u krajnjoj liniji, onemogući rad Saveta za borbu protiv korupcije.

30. S druge strane, tužena, kao učesnik u ovoj javnoj debati, a posebno po svojoj funkciji predsednice Saveta za borbu protiv korupcije, ima pravo (i dužnost) da daje izjave i komentare koji se tiču tuženog i njegovih poslovnih transakcija. U konkretnom slučaju, u spornim izjavama tužene se iznose činjenice do kojih je njen organ došao u svom radu i mišljenja koja se zasnivaju na tim činjenicama. Kao takve, ove izjave su daleko iznad standarda slobode izražavanja koji je primenljiv u ovakvoj javnoj debati. Iz navedenog proizilazi da ne može biti odgovornosti tužene za štetu koju tužilac smatra da mu je nastala spornim izjavama.

IV. Pitanje štete koju tužilac navodno trpi

31. Imajući u vidu da nema odgovornosti tužene za sporne izjave u ovom slučaju, ona se neće u ovom trenutku detaljnije izjašnjavati o pitanju postojanja i visine eventualne štete koju tuženi trpi, osim što ih izričito i u celosti osporava.

Imajući u vidu sve gore navedeno, tužena, preko svojih punomoćnika ovlašćenih za zastupanje po punomoćju koje se dostavlja u prilogu pod 10/, predlaže da sud odbije tužbeni zahtev i obaveže tužioca da joj plati troškove postupka koliko budu izneli.

U Beogradu,
11. marta 2011.

Verica Barać
koju zastupaju:

